Lietas Nr. 11410037212
Lietas arhīva Nr. KA04-0321-14/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 26.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja Ž.Vēvere,

tiesneses D.Dumbre, S.Kalniņa

piedaloties prokurorei A.Urbacānei

aizstāvim - zvērinātam advokātam J.Laiviņam

cietušo pārstāvim – zvērinātam advokātam A.Eglītim

izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas, 126.panta pirmās daļas, sakarā ar cietušo /pers. D/ un /pers. E/ pārstāvja - zvērināta advokāta A.Eglīša iesniegto apelācijas sūdzību par Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 28.novembra spriedumu, un

k o n s t a t ē j a

ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā un 126.panta pirmajā daļā, un sodīts:

– pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām;

– pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 140 (viens simts četrdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sods noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, pilnīgi saskaitot noteiktos sodus, un galīgais sods /pers. C/ noteikts piespiedu darbs uz 240 (divi simti četrdesmit) stundām.

Cietušās materiālās kompensācijas pieteikums apmierināts daļēji.

No /pers. C/ par labu /pers. D/ piedzīta materiālā kompensācija Ls 379,93 (trīs simt septiņdesmit deviņi lati un 93 santīmi).

Cietušo /pers. D/ un /pers. E/ morālās kompensācijas pieteikums apmierināts daļēji.

No /pers. C/ par labu /pers. D/ piedzīta morālā kompensācija Ls 300 (trīs simti lati).

No /pers. C/ par labu /pers. E/ piedzīta morālā kompensācija Ls 1000 (viens tūkstotis latu).

N o /pers. C/ par labu valstij piedzīti Ls 300 (trīs simti lati) par Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto kompensāciju cietušajam /pers. E/.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ nodarīja vieglu miesas bojājumu un tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums), un proti:

2012. gada 24. jūnijā ap plkst.12.35 /pers. C/, atrodoties savā dzīvesvietā- dzīvoklī /Adrese A/, izvērtās sadzīves strīds ar faktisko dzīvesbiedri /pers. D/, kas pārauga konfliktā ar savstarpējiem apvainojumiem. Mutvāru konfliktā iesaistījās arī /pers. D/ mazgadīgais dēls /pers. E/, kurš izteica /pers. C/ dažādas aizskarošas piezīmes. Turpinot konfliktu, /pers. D/ un mazgadīgais /pers. E/, atrodoties dzīvojamā istabā, sāka nākt virsū /pers. C/, kurš būdams uzbudinātā stāvoklī, tīši, ar netiešu nodomu, ar abām rokām izdarot vēzienveidīgus sitienus gan pret /pers. D/, gan /pers. E/, ar labās rokas plaukstu iesita /pers. E/ pa galvas kreiso pusi un ar kreisās rokas plaukstu iesita /pers. D/ pa galvas labo pusi.

/pers. C/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. D/ nodarīti sekojoši miesas bojājumigalvas sasitums ar galvas smadzeņu satricinājumu,

kas kopumā pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši ilgstošus veselības traucējumus no 7 dienām līdz 21 dienai, /pers. E/ nodarīti sekojoši miesas bojājumi- trula galvas trauma ar galvas smadzeņu kontūziju, kas kopumā pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisījuši ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību ir iesniedzis cietušo /pers. D/ un /pers. E/ pārstāvis – zvērināts advokāts A.Eglītis, kurā norāda, ka spriedumu pārsūdz daļā par morālās un materiālās kompensācijas apmēra piedziņu no /pers. C/.

Iesniedzot morālās un mantiskās kompensācijas pieteikumu, cietušie vadījās no kriminālprocesa normām, Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojuma „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā 2010./2011.g.", kā arī savām subjektīvajām izjūtām, kas saistītas ar viņiem nodarītajiem miesas bojājumiem un paliekošajām sekām pēc tā.

Tādēļ, viņaprāt, tiesa nepamatoti ir samazinājusi no /pers. C/ par labu cietušajiem piedzenamās materiālās un morālās kompensācijas apmēru.

Cietusī /pers.D/sakarā ar viņai nodarītajiem viegliem miesas bojājumiem, kas viņai radīja gan fiziskas sāpes, gan garīgas ciešanas, kas izpaudās negatīvās emocijās, pazemojumā, bailēs no apsūdzētā turpmākas agresijas pret viņu un viņas dēlu /pers. E/, kriminālprocesā pieteica morālās kompensācijas apmēru 1500 latus.

Savukārt /pers. E/sakarā ar viņam nodarītajiem vidēja smaguma miesas bojājumiem kriminālprocesā pieteica morālā kaitējuma apmēru Ls 5000 apmērā par viņam nodarītajām fiziskajām, garīgajām un morālajām ciešanām.

Sprieduma nepareizība izpaužas sekojoši:

Tiesa nav pietiekoši izvērtējusi apstākļus, pie kādiem /pers. C/ ir izdarījis noziedzīgo nodarījumu, konkrēti faktu, ka vardarbība tika vērsta pret mazgadīgu bērnu un viņam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas atstājuši paliekošas sekas uz viņa veselības stāvokli.

Juridiskajā literatūrā paustās jaunākās atziņas par kompensācijas apmēra noteikšanu sakarā ar nodarīto nemantisko kaitējumu norāda uz to, ka tiesai būtu jāizvērtē sekojoši apstākļi:

1) Cietušā dzīves baudas objektīvs samazinājums, turklāt nerēķinoties, ko cietušais ar piespriesto naudu darīs;

2) Individa personiskās ciešanas un pārdzīvojumi;

3) Pilna kompensācija par visu veidu sāpēm;

4) Iepriekšējā stāvokļa atjaunošana;

5) Gandarījuma (satisfakcijas) funkcija, līdzīgi kā divkaujās par pāri nodarījumu – izlīguma maksa;

6) Sodoša funkcija

7) Prevencijas funkcija.

Tāpat norādīts, ka diskutējams ir jautājums, vai netiek pievērsta nepamatoti liela uzmanība atbildētāja mantiskajam stāvoklim. („Jurista Vārds", Nr.49 3.12.2013. A.Bitāns. Tiesību attīstība nemantiskā kaitējuma jomā).

- Nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ir nepietiekami izvērtējusi smagās sekas, kādas atstājusi miesas bojājumu nodarīšana mazgadīgajam /pers. E/.

Sitieni bērnam tika izdarīti pa dzīvībai svarīgu orgānu – galvu, nodarot trulu galvas traumu ar galvas smadzeņu kontūziju. Pēc sitieniem bērns tika ievietots Bērnu klīniskajā slimnīcā, kur saņēma neatliekamo medicīnisko palīdzību, pēc tam ilgstoši slimoja. Joprojām /pers. E/ir vidēji izteiktas depresīvas pazīmes – iekšējs sasprindzinājums, raudulība, grūtības iesaistīties ikdienas aktivitātēs, kas, saskaņā ar psihologa atzinumu, ir radušās pēc pārciestās emocionālās un fiziskās vardarbības.

Veselības stāvokļa dēļ /pers. E/ skolā joprojām noteikta individuāla apmācība. Ārste /pers. F/ tiesai norādīja, ka /pers. E/ veselības stāvokļa dēļ nevar arī piedalīties tiesas sēdē. Analogu viedokli izteica arī tiesas pieaicinātais psihologs /pers. L/.

Ņemot vērā šīs smagās sekas, nevar uzskatīt, ka, nosakot kompensācijas apmēru /pers. E/, tiesa būtu pietiekoši izvērtējusi individa personiskās ciešanas un pārdzīvojumus, noteikusi pilnu kompensāciju par visu veidu sāpēm, kā arī sniegusi gandarījuma (satisfakcijas) funkciju un prevencijas funkciju. Tāpat būtu jāņem vērā arī fakts, ka pat pēc ilgāka laika cietušajam joprojām nepieciešama ārstēšanās, lietojot medikamentus un saņemot psihologa palīdzību.

- Nesamērīgi mazā apmērā, tikai Ls 300 apmērā, tiesa ir apmierinājusi arī cietušās /pers. D/ morālās kompensācijas prasījumu.

/pers. D/ tika nodarīti viegli miesas bojājumi, kas viņai sagādāja fiziskas sāpes un ciešanas. Bez personīgajām ciešanām jāvērtē arī ciešanas un pārdzīvojumi, kas bija un joprojām saistīti ar viņas mazgadīgajam dēlam nodarītajiem miesas bojājumiem un paliekošajām sekām uz viņa veselības stāvokli.

Tiesa, lai gan formāli, atsaukusies uz „Tiesu praksi par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā 2010/2011", spriedumā nekādi nav motivējusi, kādas atziņas no Tiesu prakses tā ņēmusi vērā, būtiski samazinot cietušo mantiskās kompensācijas apmēru.

Taču tieši minētais tiesu prakses apkopojums nosaka pienākumu tiesai pamatot, kādēļ tā uzskatījusi tādu vai citādu atlīdzinājumu par atbilstīgu. Pārsūdzētajā spriedumā tāda pamatojuma nav.

Tā vietā tiesa nepareizi atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda.

Minētā likuma norma attiecas tikai uz cietušā tiesībām un neatbrīvo tiesu no pienākuma spriedumā pamatot savus apsvērumus par kompensācijas atbilstību.

- Tiesa, nekādi to spriedumā nemotivējot, nav konstatējusi divus /pers. C/ atbildību pastiprinošus apstākļus.

Atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktam, atbildību pastiprinošs apstāklis ir, ja noziedzīgs nodarījums izdarīts pret personu, kas nav sasniegusi 15 gadu vecumu, un, atbilstoši 15.pantam, ja noziedzīgs nodarījums izdarīts pret personu, ar kuru apsūdzētais ir bijis nereģistrētās laulāto attiecībās.

Abi šie /pers. C/ atbildību pastiprinošie apstākļi ir neapstrīdami un konkrētajā lietā to tiesai vajadzēja ņemt vērā, piešķirot morālai kompensācijai arī sodošu funkciju.

Kā redzams no apelācijas sūdzībai pievienotā /pers. C/ 03.12.2013.g. iesnieguma Jūrmalas pilsētas bāriņtiesai apstiprinātās kopijas, /pers. C/ apgalvo, ka viņš ar Jūrmalas pilsētas tiesas spriedumu ir attaisnots un krimināllieta izbeigta. Tādējādi secināms, ka /pers. C/Jūrmalas pilsētas tiesas spriedumu vērtē kā viņu pilnībā reabilitējošu un, ka tiesas nepamatoti samazinātais, no viņa piedzenamās kompensācijas apmērs nav sasniedzis arī tai paredzēto kompensācijas prevencijas funkciju.

Tiesa spriedumā ir konstatējusi, ka ir pierādīta materiālā kompensācija Ls 379,93 apmērā. Taču motīvus, kāpēc nav pierādīta materiālā kompensācija pārējā cietušās uzturētajā apjomā, tiesa spriedumā nav norādījusi.

Minētais ir Kriminālprocesa likuma 527.panta otrās daļas pārkāpums.

Pie šādiem apstākļiem tiesas spriedums daļā par morālās un materiālās kompensācijas apmēru tiek pārsūdzēts apelācijas kārtībā nolūkā panākt tā atcelšanu šajā daļā kā faktisku, tā arī juridisku apstākļu dēļ.

Atcelt Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 28.novembra spriedumu daļā par morālās un mantiskās kompensācijas apmēra piedziņu no /pers. C/ un taisīt šajā daļā jaunu nolēmumu, apmierinot /pers. D/ un /pers. E/ materiālās kompensācijas prasījumu.

Apelācijas instances tiesas sēdē cietusī /pers. D/ un cietušo /pers. D/ un /pers. E/ pārstāvis – zvērināts advokāts A.Eglītis uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību.

Pārbaudījusi lietas materiālus, apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus, uzklausījusi apsūdzētā paskaidrojumus apelācijas instances tiesā, kurš neatzina cietušo pārstāvja apelācijas sūdzību un lūdza spriedumu atstāt negrozītu, apsvērusi apsūdzētā aizstāvja – zvērināta advokāta J.Laiviņa viedokli, kurš neatzina cietušo pārstāvja apelācijas sūdzību un lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu, prokurora viedokli, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts, tai skaitā par materiālās un morālās kaitējuma kompensācijas piedziņu, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par noteikto materiālā kaitējuma kompensāciju par labu /pers. D/ un noteikto morālā kaitējuma kompensāciju par labu /pers. E/ un šajā daļā taisāms jauns spriedums.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa likumīgi un pamatoti atzinusi /pers. C/ par vainīgu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos un viņa darbības ir pareizi kvalificētas.

Ievērojot to, ka šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums nav pārsūdzēts, pierādījumu pārvērtēšanai tiesu kolēģijai nav pamata.

Nosakot soda veidu un mēru, pirmās instances tiesa pamatoti vadījās no Krimināllikuma 46.panta prasībām, kā arī Krimināllikuma 35.pantā noteiktā.

Ņemot vērā to, ka šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums nav pārsūdzēts, tad arī šajā daļā tā pārvērtēšanai tiesu kolēģijai nav pamata.

Kā redzams no lietas materiāliem, cietusī /pers. D/, kura ir arī atzīta par nepilngadīgā cietušā /pers. E/ pārstāvi (1.sēj. 5.lpp.) un cietušais /pers. E/, jau pirmstiesas izmeklēšanā ir iesnieguši morālās un materiālās kompensācijas pieteikumu (2.sēj. 10.-12.lpp.) ar pielikumu (2.sēj. 13.-43.lpp.).

No augstāk minētā kompensācijas pieteikuma (2.sēj. 10.-12.lpp.) izriet, ka cietusī /pers. D/ ir pieteikusi morālo kompensāciju Ls 1500 apmērā, bet /pers. E/ Ls 5000 apmērā, kas tika uzturēts pirmās instances un apelācijas instances tiesā.

No minētā pieteikuma redzams, ka /pers. D/ ir pieteikusi materiālo kaitējuma kompensāciju par Ls 1129,89, apliecinot, ka minēto kaitējuma apmēru apliecina kvītis, čeki un citi maksājumu dokumenti, ko viņa pievienoja pieteikumam kā pielikumus.

Mantisko zaudējumu, kā norādīja cietusī, sastāda viņas un dēla ārstēšanas izdevumi, tostarp ceļa izdevumi, apmeklējot ārstus, un medikamentu iegāde.

Pirmās instances tiesas sēdē cietusī /pers. D/ uzturēja materiālā kaitējuma kompensāciju par Ls 785,48, kas sastāda 1117,64 EUR - 2.sēj. 84.-96.lpp., ko apelācijas instances tiesas sēdē apstiprināja cietusī /pers. D/ un viņas pārstāvis, kura arī tika uzturēta apelācijas instances tiesā, norādot, ka minētajā summā neietilpst stomatologa pakalpojumi /pers. D/, par ko kaitējuma kompensācija nav uzturēta jau pirmās instances tiesā.

Kā redzams no tiesas sprieduma, tad tiesa, izvērtējot tiesai iesniegtos pierādījumus materiālās kompensācijas pamatojumam, atzina, ka ir pierādīta materiālā kompensācija Ls 379,93 apmērā, kas piedzenama no apsūdzētā. Taču no tiesas sprieduma neizriet, no kā

sastāv apmierinātā materiālā kompensācija jeb par ko tieši apmierināts materiālais kaitējums.

No tiesas sprieduma arī neizriet, kāpēc nav apmierināta cietušās pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija uzturētajā apjomā.

Šādu spriedumu, tiesu kolēģija uzskata, nevar atzīt par tiesisku, pamatotu un atbilstošu Kriminālprocesa likuma 527.panta otrai daļai un 511. un 512.pantiem.

Kriminālprocesa likuma 22.pants un 351.panta pirmā daļa paredz cietušā tiesības uz materiālās kompensācijas pieteikumu.

Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmā daļa nosaka, ka savā pieteikumā par radītā kaitējuma kompensāciju cietušajam pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām – tikai jānorāda.

Apelācijas tiesas sēdē cietusī /pers. D/ savu pieteikumu par materiālās kompensācijas piedziņu Ls 785,48 apmērā (kas sastāda 1117,64 EUR), pamatoja ar pieteikuma pielikumā pievienotiem dokumentiem.

Tiesu kolēģija, apsverot cietušā /pers. D/ apelācijas sūdzību daļā par materiālās kompensācijas apmēra piedziņu no apsūdzētā /pers. C/, atzīst, ka uzturētā materiālā kaitējuma kompensācija apmierināma daļēji.

Nav strīda par to, ka cietušajiem /pers. D/ un /pers. E/ bija nodarīti miesas bojājumi un viņiem bija nepieciešama ārstēšana.

Nav pamata neticēt cietušai /pers. D/, ka sakarā ar augstāk minēto viņai un dēlam bija nepieciešams iegādāties medikamentus.

Līdz ar ko tiesu kolēģija atzīst par pamatotu un apmierināmu cietušās /pers. D/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju par medikamentu iegādi Ls 5,05 (2.sēj. 13.lpp.), Ls 7,65 (2.sēj. 14.lpp.), Ls 24,05, (2.sēj. 15.lpp.), Ls 9,68 (2.sēj. 16.lpp.), Ls 31,77 (2.sēj. 37.lpp.), Ls 19,82 (2.sēj. 38.lpp.), Ls 29 (2.sēj. 39.lpp.), Ls 21,64 (2.sēj. 40.lpp.), Ls 55,20 (2.sēj. 41.lpp.), Ls 10,66 (2.sēj. 42.lpp.), Ls 49,10 (2.sēj. 43.lpp.), kas kopumā sastāda Ls 264,32, t.i., 376,09 EUR.

Tiesu kolēģija nesaskata pamata apšaubīt cietušās /pers. D/ iesniegtos čekus par medikamentu iegādi viņas un dēla /pers. E/ ārstnieciskām vajadzībām. Kaut arī iegādāto medikamentu čekiem pamatā nav pievienotas receptes, visi medikamenti ir iegādāti pēc noziedzīgā nodarījuma, tie ir personalizēti, ir norādītas konkrētas zāles, kas iegādātas, un tiesu kolēģija nesaskata pamata apšaubīt šo zāļu nepieciešamību cietušo ārstēšanas procesā.

Pie kam ir ņemams vērā tas fakts, ka, pērkot medikamentus ar recepti, aptiekā recepte tiek paņemta no medikamentu pircēja.

Tiesu kolēģija atzīst par pamatotu un apmierināmu cietušās /pers. D/ pieteikumu par viņas un viņas dēla – cietušā lietā /pers. E/ rehabilitāciju sanatorijā „Belorusija" Jūrmalā un psihologa konsultāciju dēlam, ko apliecina iesniegtie čeki un kvīts (2.sēj. 33.-34.lpp.), kas kopsummā sastāda Ls 125,50 jeb 178,57 EUR.

Līdz ar ko tiesu kolēģija atzīst, ka kopumā ir apmierināma cietušās /pers. D/ materiālā kompensācija par Ls 389,82 (Ls 264,32 +125,50), tas ir par EUR 554,66 (EUR 376,09 + 178,57).

Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas instances tiesā paskaidroja, ka viņš kopumā pārskaitījis /pers. D/ Ls 280 bērna /pers. E/ ārstēšanai, bet /pers. D/ atgrieza viņam atpakaļ Ls 80.

Apsūdzētais lūdz ņemt vērā minēto faktu par naudas pārskaitīšanu /pers. D/ Ls 200 apmērā bērna ārstēšanai.

Augstāk minētos apsūdzētā /pers. C/ paskaidrojumus apstiprina 1.sēj. 91., 94, 95.lpp. otrā puse, 97.lpp.

Tiesu kolēģija atzīst par pareizu, pamatotu un taisnīgu augstāk minētos Ls 200 (jeb 284,57 EUR) atskaitīt no tās materiālās kompensācijas cietušajai /pers. D/, ko tiesu kolēģija atzina par apmierināmu, proti, Ls 389,82 (jeb 554,66 EUR) – Ls 200 (jeb 284,57 EUR), kas sastāda Ls 189,82 jeb 270,09 EUR.

Tiesu kolēģija nesaskata pamata apmierināt cietušās /pers. D/ materiālo kompensāciju par braucienu uz Tallinu un Biržai, jo nav apstiprinājuma tam, ka izdevumi par šo braucienu būtu saistīti ar noziedzīgo nodarījumu, pie kam šo braucienu izdevumu pamatojumam nav iesniegti attiecīgi pierādījumi. Līdz ar ko šī materiālā kompensācija noraidāma.

Tiesu kolēģija nesaskata pamata apmierināt cietušās /pers. D/ materiālo kompensāciju par diviem viņas iesniegtiem čekiem, kas ir par pasta pakalpojumiem kopsummā Ls 2,29 jeb EUR 3,26 (2.sēj. 17., 32.lpp.), jo uzskata, ka tie neattiecas uz doto lietu. Pie šādiem apstākļiem minētā materiālā kompensācija noraidāma.

Tiesu kolēģija uzskata, ka nav pamata apmierināt arī cietušās /pers. D/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju par diviem iesniegtajiem medikamentu iegādes čekiem LS 5,05 katrs, kopsummā par Ls 10,10, (2.sēj. 13.lpp.), jo tiesu kolēģija atrod, ka viena summa Ls 5,05 ir ieskaitīta zaudējumos divreiz, proti, ieskaitīts gan čeks, gan naudas pārvedums no kartes, bet ir veikts viens darījums. Tiesu kolēģija atzīst par pamatotu un apmierināmu tikai vienu čeku – Ls 5,05 apmērā, kā jau norādīts augstāk.

Tiesu kolēģija atzīst par pamatotu un pareizu nenoteikt kaitējuma kompensāciju par cietušās /pers. D/ iesniegto kvīti Nr.13348 par psihologa konsultāciju /pers. E/ Ls 30 apmērā (t.i. EUR 42,69) (2.sēj. 13.lpp.), par cik cietusī apliecināja tiesai, ka viņa var piestādīt tiesai dokumentu, ka minētajā kvītī ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda datumā un mēnesī.

Materiālo zaudējumu pamatojumam cietusī /pers. D/ ir iesniegusi tiesai braukšanas biļetes. Tiesu kolēģija secina, ka cietušās iesniegtās braukšanas biļetes ar autobusu pa Jūrmalu un Jūrmala-Rīga nav nekādā veidā personalizētas, no lielākās daļas biļetēm nevar spriest par braucienu datumu, biļetes neapliecina braucienu nepieciešamību un tām nav pievienots neviens dokuments, kas apliecinātu, ka braucieni bija saistīti ar neirozes klīnikas apmeklējumiem, par ko liecināja cietusī /pers. D/.

levērojot to, ka nav pietiekamu pierādījumu, lai objektīvi noteiktu materiālās kompensācijas apmēru par braukšanas biļetēm, tiesu kolēģija uzskata, ka kaitējuma kompensācija par tām, kas sastāda EUR 520,28, nav nosakāma. Nenosakot kaitējuma kompensāciju par biļetēm, kā arī psihologa konsultāciju (2.sēj.13.lpp.), tiesu kolēģija atstāj cietušai /pers. D/ tiesības prasīt kaitējuma atlīdzību Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

To paredz arī Kriminālprocesa likuma 350.panta otrā daļa.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesu kolēģija atzīst, ka cietušās /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensācija nav nosakāma kopsummā par EUR 562,97 (EUR 520,28 + 42,69).

Tiesu kolēģija, apsverot cietušo pārstāvja apelācijas sūdzību daļā par morālās kompensācijas apmēra piedziņu no apsūdzētā /pers. C/ par labu cietušajiem /pers. D/ un /pers. E/, atzīst to par daļēji apmierinātu.

Tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pamatoti un likumīgi noteikusi morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu cietušajiem /pers. D/ un /pers. E/ no apsūdzētā /pers. C/, kas ir spriedumā pamatots, atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma normām, kā arī Civillikuma 1635.pantā noteikto.

Dotajā lietā pastāv strīds par morālā kaitējuma kompensācijas apmēra piedziņu.

Kā izriet no pirmās instances tiesas sprieduma, tiesa ir atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 352.pantu, kas dod izsmeļošu uzskaitījumu tam, kas tiesai ir ņemams vērā, izvērtējot cietušā pieteikumu un nosakot kompensācijas apmēru.

Tiesa spriedumā ir gan norādījusi, ka, nosakot morālā kaitējuma kompensāciju cietušajiem, izvērtē noziedzīga nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2010./2011.gada Tiesu prakses apkopojumā par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā noteiktās rekomendācijas, bet faktiski neatklāj, ko tad konkrēti tiesa ņem vērā.

Minētais dod pamatu atzīt tiesas atsauci par formālu.

Savukārt, tiesas atsauce uz apsūdzētā personību, viņa attieksmi pret nodarīto noziedzīgo nodarījumu, neietilpst to apstākļu lokā, kas noteikti Kriminālprocesa likuma 352.pantā, kas būtu izvērtējami, nosakot morālā kaitējuma apmēru.

Apsūdzētā personība, attieksme pret noziedzīgo nodarījumu nav kompensācijas piedziņas pamats.

Kā redzams no pirmās instances tiesas sprieduma, tiesa ir norādījusi, ka, vērtējot pieteikto morālās kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā, ka Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācijas pieteikums par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām ir tikai jānorāda.

Tiesu kolēģija atzīst šādu tiesas atsauci par kļūdainu, jo kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām tikai jānorāda cietušajam, nevis tiesai.

Sekojoši, tiesai ir jāizvērtē pieteiktās morālās kaitējuma kompensācijas apmērs un jāmotivē spriedumā.

Lemjot jautājumu par tiesas noteiktā morālā kaitējuma kompensācijas apmēra pamatotību, tiesu kolēģija ņem vērā Kriminālprocesa likuma 352.pantā noteiktos kritērijus, ievērojot kaitējuma kompensācijas mērķi, kas ir gandarījuma gūšana cietušajiem, kā arī izvērtē cietušo pieteiktās morālās kaitējuma kompensācijas pamatojumu.

Tiesu kolēģija, apsverot cietušo /pers. D/ un /pers. E/ pieteiktās morālā kaitējuma kompensācijas, kuras uzturētas apelācijas instances tiesā, izvērtē konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, smagumu, konkrētā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ko raksturo noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas veids un paņēmiens, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas motīvs, nodarīto miesas bojājumu pakāpe un raksturs katram no cietušajiem, proti, to, ka cietušajai /pers. D/ nodarīti viegli miesas bojājumi (galvas sasitums ar galvas smadzeņu satricinājumu). Minētie miesas bojājumi kopumā pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 dienām līdz 21 dienai, ko apstiprina tiesu medicīnas ekspertīzes atzinums Nr.62 (1.sēj. 57.-58.lpp.).

Savukārt /pers. E/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu, ko pierāda tiesu medicīnas eksperta atzinums Nr.86 (1.sēj. 59.-60.lpp.).

Apsūdzētais izdarīja tīšu noziedzīgu nodarījumu.

Lietā ir konstatēts, ka apsūdzētais /pers. C/ tīši (ar netiešu nodomu) nodarīja miesas bojājumus cietušajiem /pers. D/ un /pers. E/, izdarot tiem sitienus pa galvu, kas ir dzīvībai svarīgs orgāns.

Bez tam lietā ir konstatēts, ka apsūdzētais /pers. C/ miesas bojājumus cietušajiem ir nodarījis ģimenes konflikta laikā.

Konflikta laikā izteiktie mutvārdu apvainojumi, aizskarošas piezīmes bija motīvs apsūdzētā noziedzīgai rīcībai, kurai nav attaisnojuma.

Bez tam, tiesu kolēģija ņem vērā un pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas viedoklim, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanu veicinājusi cietušās rīcība.

Apsūdzētais, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, izdarīja mazāk smagus noziegumus.

Tiesu kolēģija, vērtējot nosakāmo morālā kaitējuma apmēru, ņem vērā to, apsūdzētā /pers. C/ darbību rezultātā cietušajiem /pers. D/ un /pers. E/ ir nodarīts kaitējums veselībai, ka cietušajiem /pers. D/ un /pers. E/ nodarītie miesas bojājumi sagādāja fiziskas un garīgas ciešanas.

Nosakot morālā kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām, tiesu kolēģija ņem vērā cietušajiem sagādāto fizisko sāpju un ciešanu pakāpi, pārdzīvojumus kā morālas dabas aizskārumu, morālo aizskārumu dziļumu, iegūto traumu seku novēršanas procesa raksturu atveseļošanās laikā un rehabilitācijas laikā.

Tiesu kolēģija ņem vērā arī to, ka /pers. D/ bija radītas garīgas ciešanas jeb pārdzīvojumi kā morālas dabas aizskārums sakarā ar viņas mazgadīgajam dēlam sagādātajām fiziskām un garīgām ciešanām apsūdzētā /pers. C/ darbību rezultātā, kas apstiprinās ar slimību vēstures epikrīzēm (2.sēj. 58., 59.lpp.).

Kā izriet no lietas materiāliem (tiesu medicīnas eksperta atzinuma Nr.62 – 1.sēj. 57.-58.lpp., slimības vēstures epikrīzēm 2.sēj. 58., 59.lpp.), cietusī /pers. D/ pēc noziedzīgā nodarījuma ir ārstējusies Jūrmalas pilsētas slimnīcā no /datums/līdz 2012.gada 27.jūnijam, pēc kā ārstējās ambulatori pie neirologa un atradās ģimenes ārsta uzraudzībā.

Bez tam, /pers. D/ atkārtoti ārstējās stacionārā SIA „Neirožu klīnika" specializētajā centrā no 2012.gada 14.septembra līdz 2012.gada 13.oktobrim un no 2012.gada 15.novembra līdz 2012.gada 25.novembrim. Pēc izrakstīšanās rekomendēts turpināt terapiju, psihiatra konsultatīvo aprūpi, psihoterapiju, ko cietusī ir turpinājusi un turpina līdz šim brīdim.

Tiesu kolēģija ņem vērā to, ka apsūdzētā noziedzīgo darbību rezultātā cietušajai /pers. D/ radīts ilgstošs stress un psiholoģisks diskomforts.

Izvērtējot visu augstāk minēto un pirmās instances tiesas noteiktā morālā kaitējuma piedziņas apmērus cietušajai /pers. D/, tiesu kolēģija atzīst, ka ir samērīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļiem, noziedzīgā nodarījuma smagumam, raksturam un radītam kaitējumam pirmās instances tiesas noteiktā morālā kaitējuma kompensācija Ls 300 apmērā.

Šādu morālā kaitējuma kompensācijas apmēru tiesu kolēģija atzīst par adekvātu, saprātīgu un taisnīgu nodarītajam kaitējumam cietušajai /pers. D/.

Bez tam noteiktais morālā kaitējuma apmērs Ls 300 apmērā nav pretrunā ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas apkopojumu „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā 2010./2011." un ar 2011.gada 12.aprīļa „Jurista Vārdā" Nr.15 (662) publicēto Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensācijas izmaksājamām summām par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem, konkrēti, kur par noziedzīgiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 130.panta par viegliem miesas bojājumiem morālā kaitējuma apmēru var piedzīt līdz Ls 500, bet par Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu varētu piedzīt no Ls 500 līdz Ls 3000.

Fizisks un arī psihiskas dabas kaitējums (miesas bojājumi, sakropļošana, psihiskas dabas traucējumi) pakļaujas pierādīšanai ar medicīnisko dokumentu, dažādu ekspertīžu palīdzību, taču tiesu praksē nav precīzu instrumentu, lai noteiktu ar šo fizisko un psihisko aizskārumu izraisīto ciešanu apjomu un to pārvērstu naudas izteiksmē, jo cilvēka iekšējos pārdzīvojumus izmērīt nevar. Tā kā Latvijā joprojām nav vienotas izstrādātas metodes morāla kaitējuma atlīdzības (kompensācijas) apmēra noteikšanai, tiesa savos lēmumos atsaucas uz cilvēktiesību un kriminālprocesa principiem, kā arī uz tiesu praksi.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta otrajā daļā noteikto, atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Morālais kaitējums ir saistīts ar morālo gandarījumu, proti, kad par noziedzīgo nodarījumu persona saņem likumā paredzēto sodu. Tiesas noteiktā kompensācija nav uzskatāma par sodu Krimināllikuma 35.panta izpratnē, bet tā ir mantisko jautājumu risināšana Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Kompensācija nav sods un tā nepilda soda funkcijas.

Kompensācija ir samaksa cietušajam kā gandarījums par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Līdz ar to, lai pieprasītu morālā kaitējuma summu ir ņemama vērā gandarījuma, sodošā un preventīvā funkcija – lai piespriestā summa atturētu vainīgo no līdzīga rakstura nodarījuma nodarīšanas nākotnē.

Lemjot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru cietušajiem, tiesu kolēģija ņem vērā un izvērtē augstāk minētās funkcijas.

Tiesu kolēģija vadās no tiesu prakses, ievērojot cilvēktiesību principus, ievērojot saprātīguma un taisnīguma principu.

Izlemjot jautājumu par cietušajiem radītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu, tiesa ņem vērā, to, ka ar katru noziedzīgu nodarījumu personai tiek nodarīts morālais kaitējums. Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru jāievēro arī samērīguma princips un tas, ka morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu.

Tiesu kolēģija, izvērtējot cietušo pārstāvja apelācijas sūdzību attiecībā par atbildību pastiprinošiem apstākļiem, kas paredzēti Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6. un 15.punktā, kas viņuprāt būtu atzīstami par apsūdzētā atbildību pastiprinošiem apstākļiem, atzīst, ka apelācijas sūdzība šajā daļā ir apmierināma.

Kā redzams no pirmās instances tiesas sprieduma, tiesa atbildību pastiprinošos apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6. un 15.punktu, kurus lūdzis par tādiem atzīt cietušā pārstāvis, apsūdzētajam nav konstatējusi un nav motivējusi savu viedokli.

Dotajā lietā ir konstatēts, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pret personu, ar kuru apsūdzētais ir bijis nereģistrētās laulāto attiecībās, kā arī noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pret personu, kas nav sasniegusi 15 gadu vecumu.

Apsūdzētais konflikta situāciju ir risinājis ar dūri, proti ar vardarbīgu rīcību.

Bez tam apsūdzētais sitienus gan sievietei (faktiski sievai), gan bērnam izdarīja tieši pa galvu, kas ir dzīvībai svarīgs orgāns.

Apsūdzētais nerēķinājās ar to, ka viņa priekšā ir sieviete un mazgadīgs bērns – 11 gadus vecs zēns. Apsūdzētajam vajadzēja paredzēt un viņam bija iespējams paredzēt, ka viņš ar savām darbībām var nodarīt ne tikai vieglus, bet arī vidēji smagus miesas bojājumus, pie kam, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir sportisks cilvēks, viņam piemīt specifiska prasme, iemaņas, sagatavotība cīnīties ar citām personām, viņš nodarbojas ar boksu, ko apstiprināja arī pats apsūdzētais.

Kaut arī apsūdzētā noziedzīgo nodarījumu ir veicinājusi cietusī /pers. D/, apsūdzētā rīcībai nav attaisnojuma.

Taču ņemot vērā konkrētos nozieguma izdarīšanas apstākļus, ka noziedzīgo nodarījumu veicinājusi cietušās /pers. D/ rīcība, kā arī to, ka cietušās un apsūdzētā starpā līdz noziedzīgam nodarījumam pastāvēja saspīlētas attiecības, tiesu kolēģija neatzīst par apsūdzētā /pers. C/ atbildību pastiprinošo apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 15.punktu, to, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pret personu, ar kuru apsūdzētais ir bijis nereģistrētās laulāto attiecībās.

Savukārt ņemot vērā augstāk minēto par apsūdzētā noziedzīgu rīcību pret mazgadīgo /pers. E/, šīs rīcības raksturu un sekas, tiesu kolēģija atzīst par apsūdzētā /pers. C/ atbildību pastiprinošo apstākli saskaņā ar krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktu, to, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pret personu, kas nav sasniegusi 15 gadu vecumu, ko apelācijas instances tiesā lūdza atzīt arī prokurore.

Ņemot vērā visu augstāk minēto, cietušās rīcību notikumā, tiesu kolēģija neatrod par iespējamu morālā kaitējuma kompensācijas palielināšanai /pers. D/.

Tiesu kolēģija pirmās instances tiesas noteikto morālo kompensāciju /pers. D/ atzīst par samērīgu viņai nodarītajam kaitējumam.

Cietušai ir nodarītas fiziskas un garīgas ciešanas, taču noziedzīgs nodarījums nav nesis sev līdz nekādus cietušā sakropļojumus, smagu saslimšanu, invaliditāti.

Tiesu kolēģija uzskata, ka apsūdzētā /pers. C/ iesniegums Jūrmalas pilsētas Bāriņtiesai (2.sēj. 113.lpp.) nav pietiekams apliecinājums apgalvojumam, ka tiesas noteiktais piedzenamās kompensācijas apmērs nav sasniedzis tai paredzēto kompensācijas prevencijas funkciju. Tas ir cietušā pārstāvja subjektīvs viedoklis.

Bez tam, kā paskaidroja apsūdzētais /pers. C/, viņš personīgi iesniegumu nav rakstījis, jo nepārvalda valsts valodu, iesnieguma rakstītājs iespējams viņu pārpratis, bet, nepārvaldot valsts valodu viņš nespēja to piefiksēt.

Izvērtējot tiesas noteikto morālā kaitējuma kompensācijas apmēru par labu /pers. E/ kopsakarā ar cietušo pārstāvja apelācijas sūdzībā norādītiem motīviem un lietas materiāliem, tiesu kolēģija atzīst, ka tiesas noteiktā morālā kaitējuma kompensācija nav adekvāta noziedzīgā nodarījuma smagumam, raksturam un radītajam kaitējumam.

Tiesu kolēģija atzīst par pamatotu cietušo pārstāvja atsauci apelācijas sūdzībā par to, ka pirmās instances tiesa nav pietiekoši izvērtējusi apstākļus, pie kādiem apsūdzētais /pers. C/ izdarījis noziedzīgo nodarījumu pret cietušo /pers. E/, konkrēti faktu, ka vardarbība tika vērsta pret mazgadīgu bērnu, ka viņam tika nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, kas ir atstājuši pietiekošas sekas uz viņa veselības stāvokli.

Kā jau minēts augstāk, cietušajam /pers. E/ sitieni ir izdarīti pa galvu – dzīvībai svarīgu orgānu, nodarot viņam trulu galvas traumu ar galvas smadzeņu kontūziju. Pēc sitieniem /pers. E/ tika ievietots Bērnu klīniskajā slimnīcā, kur saņēma neatliekamo medicīnisko palīdzību, pēc tam ilgstoši slimoja.

Bērnam pastāvīgi bija nepieciešama psihoterapeita, psihologa apmeklēšana, medikamentu lietošana.

Kā izriet no 2013.gada 05.februāra psiholoģes /pers. T/ atzinuma par psiholoģiskās pārbaudes rezultātiem (1.sēj. 201.lpp.), tad /pers. E/ ir saņēmis psihiatra palīdzību, turpina lietot medikamentus, /pers. E/ joprojām ir galvas sāpes, viņam ir nakts murgi.

Emocionālā stāvokļa pārbaudes rezultāti uzrāda, ka /pers. E/ ir vidēji stipri izteiktas depresīvas pazīmes, piemēram, iekšējs sasprindzinājums, raudulība, grūtības iesaistīties ikdienas aktivitātēs utt.

Izejot no psiholoģiskās pārbaudes rezultātiem, psiholoģe secināja, ka pacienta /pers. E/ stāvoklis ir radies no pārciestās emocionālās un fiziskās vardarbības.

/pers. E/ ieteikts turpināt psihoterapiju, lai palīdzētu viņam mazināt stresu un stabilizēt emocionālo stāvokli.

Veselības stāvokļa dēļ /pers. E/ skolā tika noteikta individuālā apmācība pēc notikušā un tā turpinājās līdz pat 2013.gada decembrim (2.sēj. 56.lpp.). Pēc bērna mācību vietas tiek turpināta viņa psiholoģiskā rehabilitācija (2.sēj. 57.lpp.).

Sava veselības stāvokļa dēļ /pers. E/ nevarēja piedalīties tiesas sēdē, ko apliecināja ārste/pers. F/ un pirmās instances tiesā pieaicinātais psihologs /pers. L/.

Kā izriet no 2014.gada 12.februāra apelācijas tiesas sēdē cietušo pārstāvja iesniegtā psiholoģes /pers. U/ atzinuma-izziņas par personības psiholoģisko stāvokli /pers. E/, tad viņam ievērojami paaugstināta sasprindzinātība, trauksmainība, tendence uz negatīvo pārdzīvojumu uzkrāšanu, zemu stresu noturību, raksturīga negatīvo pārdzīvojumu un trauksmes somatizācija, nepārliecinātība stresa situācijās var izpausties kā depresīvas emocionālas reakcijas, adaptācijas traucējumi, iespējamas hipohondriskas reakcijas.

/pers. E/ ieteiktas regulāras individuālas psihologa un psihoterapeita konsultācijas.

Sekojoši, cietušajam /pers. E/ vēl joprojām ir depresijas pazīmes, nepieciešama ārstēšanās, saņemot psihologa vai psihoterapeita

palīdzību un lietojot medikamentus, ko apliecina apelācijas tiesas sēdē iesniegtā recepte, čeki par medikamentu iegādi, izraksts no ambulatorās pacienta medicīniskās kartes.

Tiesu kolēģija atzīst, ka tiesa nav pietiekoši izvērtējusi cietušā /pers. E/ personiskās ciešanas un pārdzīvojumus, garīgo ciešanu raksturu un dziļumu, nav sniegusi pietiekamu gandarījuma un prevencijas funkciju.

Līdz ar ko tiesu kolēģija atzīst, ka tiesa nav noteikusi pilnu kompensāciju par visu veidu sāpēm.

Tiesu kolēģija nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, ņem vērā visu augstāk minēto uz /pers. E/ un atzīst, ka cietušā /pers. E/ fizisko sāpju un ciešanu pakāpe bija augsta – vairāk kā pēc pusotra gada viņa psihiskais veselības stāvoklis uz šodienu vēl nav nostabilizējies. Viņam sagādātas fiziskas, morālas, psiholoģiskas ciešanas.

Bez tam, tiesu kolēģija, nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, ņem vērā papildus konstatēto atbildību pastiprinošo apstākli, kā arī cietušā attieksmi pret nodarīto**,** ka viņš ir pārskaitījis bērnaārstēšanai Ls 200, un atzīst, ka morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir palielināms. Dotajā gadījumā tiesu kolēģija atzīst, ka morālā kaitējuma kompensācija Ls 1500 apmērā (tas ir, 2134,31 EUR apmērā) ir taisnīgs gandarījums par cietušā morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām.

Minēto morālā kaitējuma kompensācijas apmēru tiesu kolēģija atzīst par taisnīgu, saprātīgu un samērīgu /pers. E/ nodarītajam kaitējumam. Tas atbilst arī tiesu praksei par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem.

Nosakot morālo kaitējuma kompensāciju tiesu kolēģija ņem vērā arī to, ka cietušajam /pers. E/ konstatētā galvas trauma neprasīja operāciju veikšanu un citas ķirurģiskas manipulācijas.

Pie kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanas cietušajiem tiesu kolēģija apsvēra arī apsūdzētā mantisko stāvokli, to, ka viņam ir kredītsaistības par dzīvokli, ka ir jāmaksā uzturlīdzekļi bērnam, viņa apgādībā ir māte.

Minētais apstāklis nav noteicošais vai izšķirošais faktors**,** bet papildus fakultatīvs kritērijs samērīga un arī taisnīga atlīdzības apmēra noteikšanai.

Arī no augstāk minētā tiesas prakses apkopojuma to var secināt, proti, kaut arī likumdevējs Kriminālprocesa likuma 352.pantā starp apstākļiem, kas ir izvērtējami, izlemjot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, nenorāda uz apsūdzētā mantisko stāvokli, tomēr pareizāks ir to tiesu viedoklis, kuras apsver apsūdzētā iespēju atlīdzināt cietušā pieprasīto kompensāciju.

Tiesu kolēģija izskaidro, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešās daļas noteikumiem, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 28.novembra spriedumu atcelt daļā par noteikto materiālā kaitējuma kompensāciju par labu /pers. D/ un noteikto morālā kaitējuma kompensāciju par labu /pers. E/.

Piedzīt no /pers. C/ par labu /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 270,09 (divi simti septiņdesmit *euro* 9 centi*)*

Piedzīt no /pers. C/ par labu /pers. E/ morālā kaitējuma kompensāciju EUR 2134,31 (divi tūkstoši viens simts trīsdesmit četri *euro* 31 cents).

Cietušās/pers. D/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 562,97 (pieci simti sešdesmit divi *euro* 97 centi) apmērā nenoteikt.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumuvar pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams 2014.gada 19.martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja Ž.Vēvere

Tiesneses D.Dumbre

S.Kalniņa